

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานเพชรพลอยที่ไม่สูญเสียทำให้ลูกกลายเป็นราชา นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดลูกต้องศึกษาเล่าเรียน และสอนผู้อื่นและเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้

คำถาม: ลูกๆ ไตที่เป็นที่รักของทุกคน? ความเพียรพยายามใดที่จำเป็นเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง?

คำตอบ: ลูกๆ ผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของพวกเขาและให้ทานแก่ผู้อื่นมากมายเป็นที่รักของทุกคน ลูกต้องการที่จะได้รับพรจากผู้คนมากมายเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่มีเรื่องทรัพย์สินสมบัติในสิ่งนี้แต่ลูกต้องเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายด้วยทรัพย์สินสมบัติของความรู้ เพียงลูกๆ โยคีและมีความสุขเท่านั้นที่ประกาศชื่อเสียงของพ่อ

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้เลย พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ตามละครการอธิบายของท่านแก่ลูกในเวลานี้ดูราวกับถูกต้อง ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้แก่ลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำว่าลูกต้องกลับบ้าน ลูกเรียกหาบาบาแต่ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ทันทีทันใดเมื่อเวลามาถึงบาบาก็มาที่นี่ เวลานั้นท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เราต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองจากไม่บริสุทธิ์เราต้องกลับมาบริสุทธิ์ไม่เช่นนั้นจะต้องเป็นการลงโทษและสถานภาพของลูกจะต้องถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างราชาและยาจกที่นั่นเช่นที่มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจกที่นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกเองนั้นเคยไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกเคยเรียกหา มีการอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก ในเวลานี้สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกในหนทางของความไม่รู้ พ่อพูดว่า: ดวงวิญญาณที่อยู่อย่างทาโมประธานต้องกลับมาสาโทประธาน เวลานั้นลูกจะสามารถกลับมาสาโทประธานได้อย่างไรสามารถที่จะอธิบายได้ด้วยภาพของบันได พร้อมกันกับสิ่งนี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ในโรงเรียนพวกเขาได้เก็บทะเบียนประวัติของดี ดีกว่า และดีที่สุด ลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้นั้นอ่อนหวานอย่างยิ่ง ทะเบียนประวัติของพวกเขาอันดีหากทะเบียนประวัตินั้นไม่ดีก็จะไม่มีความกระตือรือร้นนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะและคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นของสกุลศูทรและเวลานี้เราเป็นของสกุลบราห์มิน เราคือบราห์มิน ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา ลูกๆ มากมายก็ลืมสิ่งนี้ ในเมื่อลูกจดจำพ่อลูกต้องจดจำบราห์มาด้วยเช่นกัน ควรจะเป็นความซาบซึ้งด้วยเช่นกันที่ลูกนั้นเป็นของสกุลบราห์มิน เมื่อลูกลืมสิ่งนี้ความซาบซึ้งนั้นก็ไม่ใช่สูงว่าลูกนั้นเป็นของสกุลบราห์มินและแล้วลูกเป็นของสกุลเทพ ใครสร้างสกุลบราห์มิน? พ่อนำลูกเข้าไปสู่สกุลบราห์มินด้วยบราห์มา นี่ไม่ใช่ราชวงศ์ของบราห์มินเป็นครอบครัวเล็ก ๆ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินในเวลานี้และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพด้วย เมื่อลูกนั้นซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจของลูกลูกก็ลืมทุกสิ่งอื่น ลูกแม้กระทั่งลืมว่าลูกคือบราห์มิน ทันทีที่ลูกนั้นเป็นอิสระจากธุรกิจของลูกลูกควรซ่องแหวะตนเองในการทำ ความเพียรพยายาม บางคนนั้นก็จะต้องให้ความใส่ใจกับธุรกิจของพวกเขามากกว่า ทันทีที่งานของลูกจบสิ้นลง จงให้ความใส่ใจแก่ตนเอง นั่งลงในการจดจำระลึกถึง ลูกมีเข็มที่ตีมาก มีภาพของลักษณะมีและนารายณ์และตรีมูรติด้วยเช่นกัน บาบา กำลังทำให้เราเป็นเช่นนั้น นี่คือนั่น นี่คือมานมานะบาฟ! บ้างก็พัฒนานิสัยขณะที่ผู้อื่นนั้นไม่ บัดนี้ในเวลานี้ได้มาถึงจุดจบด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกในเวลานี้และดังนั้นลูกมีความสุข บ้างก็พัฒนาความรักที่ตีมากและบ้างก็น้อยกว่า เป็นสิ่งที่ย่างดาอย่างยิ่ง คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ นั้นใช้ในตอนเริ่มต้นและในตอนจบกิตะ นี่คือบทของกิตะเดียวกันที่กำลังเกิดขึ้น เป็นเพียงว่าพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไป ตัวอย่างทั้งหมด ฯลฯ ในหนทางของบักตินั้นเป็นของเวลานี้ในหนทางของบักติจะไม่มีการพูดว่า: ละทิ้งสำนึกของร่างกายและคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกทันทีที่ท่านมา ลูกมีศรัทธาว่าศาสนาเทพนั้นกำลังมีการสร้างขึ้นผ่านลูก อาณาจักรก็กำลังมีการสร้างขึ้นไปด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการรบราใด ๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ เวลานั้นพ่อกำลังสอนความบริสุทธิ์แก่ลูกและสิ่งนี้จะคงอยู่อย่างถาวรถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือกิลเลส ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังสร้างอาณาจักรอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นสำหรับเรา วงจรละครนี้เฝ้าแต่หมุนไป ที่นั่นจะไม่สิ่งใดนอกจากทองคำ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยคงอยู่มาก่อนหน้านั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างสับสนในสิ่งนี้ พวกเขาได้แสดงการแสดงความเกี่ยวกับมายาและนักมายากล เขานั้นได้เห็นอิฐทองคำในฉาณ ลูกเองก็ได้เห็นพระราชวังทองคำในดินแดนสุชาวดี ลูกไม่สามารถนำสิ่งต่างๆ ของสถานที่นั้นมาที่นี่ เหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต ลูกไม่รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในหนทางของบักติ เวลานั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน มีความไม่สงบโดยที่ไม่มีลูก เมื่อเวลามาถึงพ่อเริ่มที่จะรู้สึกไม่สงบที่พ่อนั้นเวลานี้ควรจะลงไป ลูกๆ นั้นไม่มีความสุขและกำลังเรียกหา พ่อรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาและดังนั้นพ่อคิดว่าพ่อควรจะไปหาพวกเขา เมื่อเป็นเวลาในละครพ่อก็มีความคิดนี้และรู้สึกว่เวลานี้พ่อควรจะไป พวกเขาได้แสดงการแสดงความซึ่งพวกเขาได้แสดงการอวตารของวิษณุ อย่างไรก็ตามการอวตารของวิษณุ

ไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ แต่ในวันที่ผ่านไปสติปัญญาของผู้คนก็เฝ้าแต่เสียหายไป พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูก ๆ กลับมาบริสุทธิเพื่อที่จะสามารถเป็นอาณาจักรของราม ลูก ๆ ไม่รู้จักราม เมื่อพวกเขาขึ้นกราบไหว้บูชาชีวิตทำไม่ได้เรียกว่าเป็นราม ดูราวกับจะถูกต้องที่จะพูดว่าชีพบาบา ไม่มีความสนใจใดในบัดนี้ เวลานี้ลูกมีความสนใจนี้ พ่อเองนั้นพูดว่า: ลูก ๆ ที่แสนหวานพ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไปและแล้วลูก ๆ ดวงวิญญาณก็จากไปสู่ดินแดนแห่งความสุขจากที่นั่นโดยอัตโนมัติ พ่อจะไม่กลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกที่นั่น ตามสภาพจิตของลูก ๆ ดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในครรรค์อื่น พวกเขาได้แสดงว่าศรัทธาได้ลอยมาบนใบโพธิ์ ไม่มีเรื่องของมหาสมุทร เขาน้อยอยู่ในครรรค์อย่างสบายมาก บาบาสพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้าไปในครรรค์ พ่อเข้าไปในใครบางคน พ่อไม่ได้กลายเป็นเด็ก แทนที่จะเป็นพ่อพวกเขาได้คิดว่าคุณะนั้นเป็นเด็กและทำให้ตนเองสนุกสนานกับคุณะ พวกเขาเชื่อว่าคุณะให้ความรู้และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รักคุณะอย่างมากมาย พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อและพ่อก็ส่งลูกไปที่นั่นและแล้วบทบาทของพ่อก็จบสิ้น พ่อไม่มีบทบาทใดถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วบทบาทของพ่อก็เริ่มต้นขึ้นในหนทางของบัดนี้ นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เวลานี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับลูก ๆ ที่จะเข้าใจและอธิบายความรู้ เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่นลูกจะมีความสุขนั้นและลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน เมื่อทุกคนนั่งที่นี้และรับฟังพวกเขา ก็ชอบ แต่ทันทีที่เขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็ลืม พวกเขาเป็นเหมือนกับนกในกรง พวกเขาทำความร้ายกาจอย่างใดอย่างหนึ่งและก็เฝ้าแต่เข้าไปอยู่ในกรง สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นด้วย ลูกทำสัญญาขณะที่อยู่ในครรรค์และแล้วไม่ว่าสัญญาใดก็ตามที่ลูกทำที่นั่นก็จะคงอยู่ที่นั่น เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดได้เคยถูกทำขึ้นมาเพื่อที่ผู้คนนั้นจะไม่ทำบาป ดวงวิญญาณได้นำสันสการ์ของตนไปกับตนเอง และดังนั้นบ้างก็กลายเป็นบัณฑิตในวัยเด็กของเขา ผู้คนคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำอย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกัน เป็นดวงวิญญาณที่นำสันสการ์ที่ดีและไม่ดีและเหตุนี้เอง จึงเป็นความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำในอดีต เวลานี้ลูกกำลังนำสันสการ์ที่บริสุทธิไปกับลูก ลูกศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ บาบานั้นพาทั้งฝูงของดวงวิญญาณกลับบ้าน เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่คงอยู่ไว้เบื้องหลัง พวกเขาเฝ้าแต่ลงมาในเวลาสุดท้าย เพียงผู้ที่ต้องลงมาในตอนสุดท้ายเท่านั้นจะหลงเหลืออยู่ที่นี่ มีลูกประจำ ลูกประจำนั้นก็เฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไปและที่เหลือทั้งหมดจะเฝ้าแต่มาสู่สวรรค์จนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุด บาบอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บ้างก็สามารถเข้าถึงในขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถ สภาพของพวกเขาเป็นเช่นนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับสถานภาพตามนั้นด้วย ลูก ๆ ต้องกลับมาเติมไปด้วยความเมตตาและให้คุณประโยชน์ ละครถูกสร้างขึ้นในวิธีการนั้นไม่สามารถมีการประณามใครได้ ลูกจะศึกษาเล่าเรียนมากเท่าที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนในวงจรที่แล้วเท่านั้นลูกจะไม่ศึกษาเล่าเรียนได้มากไปกว่านั้น ไม่ว่าลูกนั้นได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามมากเพียงใดก็ตามไม่สามารถจะมีความแตกต่างใดได้ สามารถจะเป็นความแตกต่างเมื่อลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจก เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ทำให้ลูกกลายเป็นราชา หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกกลายเป็นยาจก นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด มีชั้นหนึ่ง ชั้นสอง และชั้นสามที่นั่น ในบัดนี้ไม่ได้มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนที่นั่นเป็นเรื่องของการลงมา เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างยิ่ง พวกเขาได้เล่นเครื่องดนตรีและร้องสรรเสริญในขณะที่ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบ ไม่มีเพลงทำพิธีแสดงบัดนี้ ฯลฯ ใดที่ลูกจะร้องเสียงดัง ลูกได้ทำพิธีแสดงบัดนี้มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มีการแสดงของบัดนี้มากมายอย่างยิ่ง ลูกแต่ละคนนั้นมีบทบาทของตนเองบ้างก็ตกลงมาและบ้างก็ไต่ขึ้นไป โชคของบางคนนั้นดีและบ้างก็มีโชคน้อยกว่า บาบาสอดส่องลูกแต่ละคนให้ทำความเพียรพยายามเดียวกัน การศึกษานั้นเป็นเช่นเดียวกันและครูก็เป็นเช่นเดียวกัน ด้วยแต่ที่เหลือทั้งหมดนั้นคืออนาย หากบุคคลสำคัญพูดว่าเขาไม่มีเวลาให้ถามเขา: “เราควรที่จะไปยังบ้านของท่านเพื่อที่จะสอนท่านไหม?” เพราะพวกเขามีความหลงทะนงตนของตนเอง เมื่อลูกนั้นได้คว่ำจับหนึ่งคนสิ่งนี้ก็จะมีความกระทบต่อผู้อื่นด้วย หากบุคคลนั้นบอกผู้อื่นว่าความรู้ที่ดีแล้วแล้วผู้คนเหล่านั้นก็จะพูดว่าเขาได้รับการแต่งตั้งโดยบราห์มากูมารี เหตุนี้เองเขาจึงเพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดี ลูก ๆ จำเป็นต้องมีพลังโยคะที่ดีมาก ต้องเป็นพลังโยคะในดาบของความรู้ หากพวกเขามีความสุขและเป็นโยคีพวกเขาจะประกาศชื่อเสียงพ่อ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป อาณาจักรต้องสร้างขึ้น พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าถึง ยิ่งลูกจดจำบาบามากเพียงไรลูกก็จะมีความรักต่อท่านมากขึ้นตามนั้น จะเป็นแรงดึงดูดนั้น หากเขมนั้นสะอาดก็就会被ดึงเข้าหาแม่เหล็กหากเขมนั้นเป็นสนิมก็就会被ผลัก เป็นเช่นเดียวกันที่นี้เมื่อลูกนั้นสะอาดลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอันดับแรก นิมจะถูกขจัดทิ้งไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการร้องเพลงว่า: เป็นความยิ่งใหญ่ของกูรูและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ... กูรูเหล่านั้นผู้ที่ทำพิธีหมั้นนั้นคือมนุษย์ ลูกได้หมั้นหมายกับชีวาไม่ใช่บราห์มาและดังนั้นลูกต้องจดจำชีวา ไม่มีความจำเป็นสำหรับรูปภาพของสื่อกลาง เมื่อการหมั้นหมายนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันและกันและดังนั้นผู้ที่อยู่ในระหว่างกลางก็ได้รับค่านายหน้าด้วยเช่นกัน เขาได้รับบางสิ่งสำหรับการหมั้นหมายที่กำหนดไว้ และสำหรับการปล่อยให้ท่านนั้นเข้าไปในเขา ท่าน

(ซีพบบา) นั้นยืมร่างกายมาใช้และตั้งมั่นจึงมีแรงดึงดูดนั้นด้วย เหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า: ยิ่งลูกให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากเพียงไรลูกจะได้รับผลรางวัลยิ่งใหญ่ขึ้นตามนั้น เหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้ เฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ผู้อื่นและลูกจะได้รับพร ไม่มีควมจำเป็นสำหรับเงินทอง แม้ว่ามานานี้ไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติใดเธอก็ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แต่ละคนมีบทบาทของตนเองในละคร เมื่อผู้ที่มั่งคั่งให้ทรัพย์สินสมบัติหรือเปิดพิพจน์แก่เขาก็ได้รับพรจากผู้คนมากมายดังนั้นเขาได้รับสถานภาพที่ดีของผู้ที่มั่งคั่ง ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็มิสวาทใช้และคนรับใช้มากมาย ผู้ที่มั่งคั่งมีเงินทองมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงให้กุศลเป็นการดีที่จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เป็นคนจนที่ต่อมากจะกลับมามั่งคั่ง คนที่มั่งคั่งในเวลานี้ไม่มีความกล้าหาญนั้น บราห์มานี้ได้ยกทุกสิ่งให้ในทันที มีคำกล่าวว่า “มือเหล่านั้นให้อยู่เสมอ...” บาบาเข้าไปในเขาและดังนั้นเขาจึงให้ทุกสิ่งไป ลูกจะมีชีวิตอยู่ในการาจิได้อย่างไร? ลูกเคยมีบ้านใหญ่ รถยนต์ รถบัส ฯลฯ ลูกเคยมีทุกสิ่ง เวลานี้พ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกควรจะซาบซึ้งอย่างยิ่งที่พระเจ้ากำลังจะสอนลูก! พ่อให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูก ลูกไม่ได้เข้าถึงสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่มีพลังที่จะรับสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: ลูกๆ เติบโตเต็มอารมณ์ของลูก ผู้คนเหล่านั้นไปหาช่างก้ำและพูดว่า: เติบโตอารมณ์ของเราเถิด! บาบาเติบโตอารมณ์ของผู้คนมากมายที่นี้แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขานั้นก็ว่างเปล่า พ่อพูดว่า: พ่อให้สมบัติที่มีค่าที่อุดมสมบูรณ์อย่างยิ่งแก่ลูก พ่อเติบโตอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้แต่แม้กระนั้นก็เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในการเติบโตอารมณ์ของลูกเองและแล้วลูกก็ให้ท่านแก่ผู้อื่นและแล้วลูกก็เป็นที่รักของทุกคนด้วย หากลูกไม่มีสิ่งใดลูกจะให้อะไรเล่า? ลูกต้องเข้าใจและอธิบายความจริงของ 84 ชาติเกิดอย่างดีมาก แต่เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยความเพียรพยายามในโยคะ เวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกกำลังต่อสู้เพื่อเอาชนะมายา หากลูกสอบตกลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกๆ ลูกควรที่จะมีความสุขอย่างยิ่ง: บาบาท่านนั้นได้ให้มรดกมากมายอย่างยิ่งแก่เรา หากสิ่งนี้หลงเหลืออยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมาลูกก็สามารถเข้าถึงได้ โยคะคือสิ่งหลัก เป็นไปด้วยโยคะที่ลูกทำให้โลกบริสุทธิ์และลูกปกครองอาณาจักรตามความรู้ที่ลูกได้รับ เงินทองทั้งหมดนั้น ฯลฯ กำลังจะกลายเป็นผงธุลีแต่รายได้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไปกับลูก ลูกๆ ที่รู้คิดจะพูดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากبابา หากไม่อยู่ในโชคของบางคนพวกเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาระเบียบประวัติดีที่สมบูรณ์ของการศึกษาและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ คงความซาบซึ้งว่าลูกคือบราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา
2. ในการที่จะได้รับความรักและพรของทุกคนเติบโตเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ และให้ท่านแก่ทุกคนกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคและผู้ที่ไม่เคลื่อนไปข้างหน้าโดยการคิดว่าอุปสรรคที่มาในงานรับใช้เป็นขั้นตอนที่จะสร้างความก้าวหน้า

งานรับใช้ความหมายของการทำให้ชีวิตบราห์มินของลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอและแล้วในงานรับใช้ด้วยเช่นกันที่ลูกมีมากกว่าข้อทดสอบ ผู้รับใช้คือผู้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกันสำหรับอุปสรรคที่มา พวกเขาต้องมาและพวกเขาจะเฝ้าแต่มาเพราะว่าอุปสรรคและข้อทดสอบทำให้ลูกมีประสบการณ์ อย่าได้คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคแต่มองสิ่งเหล่านั้นด้วยความรู้สึกที่ลูกมีประสบการณ์ในความก้าวหน้า ละแล้วลูกมีประสบการณ์สิ่งเหล่านั้นว่าเป็นขั้นตอนของความก้าวหน้าของลูกและลูกจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า

คติพจน์: อย่าได้กลายเป็นรูปใด ๆ ของอุปสรรคใด ๆ แต่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค

โอม ซานติ